

WK 4°

82

SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id477368468/1>

Serbski institut Sorbisches Institut

Swójej lubowanej Kneni

P a w l i n i S a t t a ß

rodźenej Canzleresz

a

jeje lubemu Mandželskemu

Knešej Korlej Sattafej

šwojemu Češnje doštojnemu Wuczerej a Duchomnemu

na tym Dnju jeju mandželskeho Šluba

w Luboszi podate

wot

Nešwacziškeje Wosady.

Lon 7. Džen Meje 1833.

WK 4° 82

W Budeschini

čijišćejane pola Ernst Gottlob Monse.

WK.

7241

Motto: Hebr. 13, 7. Pschisłowa Salam. 18, 22.

Bydź powitana wutrobnje, kiz s Mjesta Hary kwatasch,
Wot swojich Lubych spjeschnje czenesch k Ludu herškemu,
Bes nami wsdobnej Luboszi a w Mjeri bydlicz žadasch,
Bycz sprawna Hosposa a Psheczejniza kojzdemu!
Ach, Lubowana, nekondz so, pschindz jeno stroschtna knam,
A rekn: „na Boha twarju ja, kwam Dowjerenje mam.“

Tejz Sserbjo maja Lubosz Knesowu a stuzja Bohu,
Tejz herški Lud ma Dowjerenje k swoj'mu Blischemu,
Kiz spravym Dowjerenjom knjemu czene swoju Drohu,
Tejz herški Tasyk dawa Kwalbu Skutku ljepschemu,
Czesz wschitkim Ssyjerjam, kiz dobre Ssymjo wusnyja,
A czesnej Neweszi tejz herške Holzy Wjenzy nawija.

Duž smi ton Wjenz we Luboszi, kiž Lubosz tebi pletka,
Kiž w Wutrobi šo hori, k Wopommenju teho Dnja,
Džež tebe setka Wefetosz, nas napschecziwo wedta,
Džež Boh, ton Werschny, šweczit je Swjask tvoj'ho Mandželstwa.
Nech tebi Sawdatk je, so Wjenz jow wschellich Wefelow
Bes nami budže tebi nawity, Wjenz dobrych Pšheczelow.

Ton Knes, kiž lada na šwoj Lud st'ho Mjesta teje Nady,
Won budže žonowacž nasch Swjask a Sslub tej' Luboszje,
Kajž Džjeczi schak my prošymy, tež Pšheczelam wschej' Swady
Dacž mjerne Wutroby pšches Ducha teje Radoszje.
Ty wuczicž budžesch wobstajnje nas Sswjernosz mandželstu,
Pšched nami wojowacž wo jasnu Kronu nebestu.

Bydž powitany tež, kiž pafesch nas na Łuzy Bož'ho Sstowa,
Nam Duschow šwjerny Pastyr, Troshtar možny w Grudobi
Mjer dawasch koždemu, kiž stysknije šo k Bohu wota,
Tež pšhindžesch s Mecjom sakojnskim, dyž Kječ šo rostobi!
D nesazpij to Snamjo Luboszje, kiž tebi snajomna,
Tu šnadnu Čješ schak saštuzi ta Sswjernosz kwalomna.

Bydž powitany dženš, džež Boh na tebe nadnje lada,
Pšches Zyrkwje Swjask sa wječne Čžasny stobu šjenocžit
Tu šwjernu Mandželstu, kiž Wutroba šej horzy žada!
Džak jemu bydž, so šwoje Woblecžo je k tebi wobrocžit!
Ach štysch, schtož my, te Wozzy twojej' Pastwy, prošymy,
Pšched Boži Stoł sa waju Sbožje stajne nošymy.

Nech Boh se Sswjetlom nebestim we czjemnym Kraju swjeczi,
Nech waju Rejzu nadnje twari, Zonowanjom wele nadawa,
Scho Czernojte tejsz sPucza s daluje we tutym Sswjeczi
A sTroschtom blisko je, dyz Stysknošz Duschi sajata!
Nech Spodobanje ma na waju sbožnej Jednoczi,
Na Swjastku mandželskim, na Doma s dobnej Bojoszi!

Haj, Lubaj, bydžtaj sbožomnaj we lubym Neslaczidli!
Ach wostan Wuczer nam, ty Macz nam lubosna;
Nech khodžmy stowarscheni w Krysta jasnym Sswjetli
Hacz na ton sbožny Dzen, dzež Lubosz pobožna
We wotznym Kraju junu herbuje Czesz nebestu,
Na wes'tym Kwafu spravna Duscha Drastu jandželsku.

Handwritten text on a small yellowish paper fragment in the bottom right corner, possibly a library stamp or note.